

List Biskupa Koszalińsko – Kołobrzeskiego na nowy rok katechetyczny

Bracia i siostry,

Miesiąc temu w szkołach wszelkiego rodzaju zabrzmiał pierwszy dzwonek. W tych dniach, radosne „Gaudeamus” obwieści początek nowego roku akademickiego w uczelniach wyższych. Rozpoczynając ten nowy rok pracy wychowawczej, zdajemy sobie sprawę z wielkiej odpowiedzialności, jaka spoczywa na polskich szkołach, uczelniach ale też i parafiach. Dzieło wychowania młodego pokolenia rozpoczynamy w tym roku wzmocnieni nadzieją czerpaną z doświadczeń, które stały się naszym udziałem w pamiętnych dniach kwietniowych, w których żegnaliśmy naszego wielkiego Rodaka. W tych dniach, poruszani wewnętrzną potrzebą, kierowaliśmy wielokrotnie nasze kroki do świątyń, na miejskie place, by gromadzić się tam na wspólnej modlitwie. Odczuliśmy wówczas wspólnotę wiary. Mieliliśmy szansę odkryć wartość, jaką jest bycie razem z człowiekiem, który wierzy, który modli się nie tylko obok mnie, ale i ze mną.

Olbrzymią pomocą w doświadczaniu tych wartości była postawa polskiej młodzieży. To podejmowane przez młodych ludzi inicjatywy, będące często spontaniczną reakcją na potrzebę serca, stwarzały możliwości wspólnej modlitwy, wspólnego trwania w wierze oraz ukazywały olbrzymie pokłady dobra tkwiące w młodych ludziach, określonych niedługo po tych wydarzeniach mianem „pokolenia JP2”.

Tę wspólnotę wiary winniśmy odkrywać także w naszych parafiach. Czynienie z parafii autentycznej wspólnoty wiary, w której mogą odnaleźć się młodzi, często poszukujący ludzie, motywuje nas do podjęcia nowych zadań.

Dotyczyć one będą w głównej mierze katechezy. W polskiej rzeczywistości ciężar katechezy od 15 lat przesunął się na środowisko szkolne. Za tę możliwość głoszenia Dobrej Nowiny w szkole jesteśmy wdzięczni Bogu, jak i ludziom. Jednakże dzisiaj coraz wyraźniejsza staje się konieczność ożywienia naszych wspólnot parafialnych jako środowisk katechetycznych. To zadanie stojące przed parafią staje się oczywistsze, gdy weźmiemy pod uwagę sytuacje wielu rodzin w naszej diecezji, w których przekaz wiary i zasad moralnych uległ wyraźnemu załamaniu. Młody człowiek, odczuwający naturalną potrzebę dobra, potrzebę Boga nie ma możliwości doświadczyć wspólnoty wiary, którą w sposób naturalny powinna być rodzina.

Odpowiedzią na tak odczytane znaki czasu jest w naszej diecezji podjęcie inicjatyw ożywienia katechezy parafialnej. Polegać one będą na wprowadzeniu w całą diecezję poszerzonej formy przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania, nowej propozycji katechetycznej skierowanej do młodzieży szkół ponadgimnazjalnych oraz ubogacenia form duszpasterstwa akademickiego.

Katecheza przygotowująca do przyjęcia sakramentu bierzmowania trwać będzie trzy lata – przez cały czas nauki w gimnazjum. Oprócz katechezy szkolnej, przez dwa pierwsze lata, kandydaci gromadzić się będą w swoich rodzinnych parafiach przynajmniej raz w miesiącu na spotkaniach liturgicznych. W ostatnim, trzecim roku przygotowania będą to także spotkania w małych grupach. Spotkania te przybierać winny charakter rozmów o wierze. O taką katechezę wołał bowiem Jan Paweł II w

swojej książce „Wstańcie, chodźmy!”: „Dzisiaj potrzeba wiele wyobraźni, żebyśmy się uczyli rozmawiać o wierze o sprawach najbardziej fundamentalnych dla człowieka”. Bez takiej parafialnej katechezy przygotowanie do bierzmowania byłoby niepełne. Dlatego też udział w tej katechezie przy parafii i solidne uczestnictwo w katechezie szkolnej będą warunkami koniecznymi dla przyjęcia sakramentu Ducha Świętego.

Podobny cel przyświecać będzie katechezie parafialnej dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych. Młodzi ludzie stojący przed decyzjami wymagającymi coraz większej odpowiedzialności potrzebują naszego wsparcia. Pragniemy stworzyć w naszych parafiach wspólnoty, w których będą oni mogli przeżywać wiarę, dojrzewać w niej oraz poszukiwać odpowiedzi na najważniejsze, nurtujące ich pytania. Podejmowane w tej katechezie tematy dotyczyć będą odkrywania drogi swego powołania życiowego, przygotowania do sakramentu małżeństwa oraz kształtowania umiejętności życia w szeroko rozumianych wspólnotach (rodzina, parafia, ojczyzna).

Trzecią propozycją jest wyjście naprzeciw studentom, którzy podejmują olbrzymi wysiłek w doskonaleniu swoich zdolności intelektualnych i nabywaniu wysokich kwalifikacji zawodowych. Bogu dzięki, coraz więcej młodych ludzi uczy się w szkołach kończących się maturą, a następnie podejmuje studia. Świadomość ważności wykształcenia i wychowania wzrosła niepomierne u samych młodych, u rodziców, a wzrasta u wszystkich odpowiedzialnych za oświatę. Nie tylko w parafiach miejskich, ale także w małych wiejskich wspólnotach spotykam młodych, bohatercko walczących wraz z rodzicami o swoją przyszłość. Nawet w najmniejszej parafii znajdzie się kilkoro, a nawet kilkunastu maturzystów i studentów. Dla nich pragniemy w naszych parafiach stworzyć możliwość dalszego, adekwatnego do ich rozwoju intelektualnego, rozwoju duchowego. Trzeba to robić praktycznie w każdej parafii, stosownie do liczby studentów. Od ośrodków duszpasterstwa akademickiego, poprzez tworzone grupy dla studentów w każdej większej parafii, aż do spotkań księdza proboszcza ze studentami swojej małej parafii, przynajmniej kilka razy w roku.

Aby jednak te zamiary mogły być zrealizowane, aby nasze parafie odpowiedziały w wystarczający sposób na potrzebę tkwiącą w sercach wielu młodych ludzi potrzebne jest odnowienie świadomości uczestnictwa w życiu parafii przez nas - ludzi dorosłych. Skuteczność tej katechezy zależeć będzie od Was Drodzy Diecezjanie. Pozostawienie bez pomocy Waszych duszpasterzy i katechetów uczących w szkołach spowoduje, iż dzieło to nie spełni pokładanych w nim oczekiwań. Zwracam się więc z apelem do rodziców, do osób zaangażowanych w życie parafialne, do członków wspólnot działających przy parafiach, członków „Caritas” parafialnych, doradców życia rodzinnego i wszystkich tych, którym nie obca jest troska o przekazanie wiary młodemu pokoleniu o włączenie się w tę inicjatywę. Liczę na pomoc polskiej szkoły, dla której integralność wychowania, „mówienie jednym głosem” ze wszystkimi którzy wychowują, w tym z Kościołem, jest racją stanu.

Na Waszą, Drodzy Diecezjanie, aktywność oczekują duszpasterze. Bez Waszego świadectwa wiary nie przekazemy wiary młodemu pokoleniu. Nie odpowiemy na wyzwania, jakie stawia przed nami Bóg – Pan historii. Nie będziemy mogli podzielić się tym dobrem duchowym, które sami otrzymaliśmy od Boga, a o którego przekazywanie tak zabiegał nasz Wielki Rodak – Jan Paweł II. Tu naprawdę chodzi o to, by Kościół w Polsce był Kościołem młodym i żywym. By młodzież tak licznie ucześ-